

Коравина и -вость, *sf.* la rudesse, dureté, roideur et raideur *f.*, racornissement *m.*, calosité *f.*

Коравичъкъ, *adj. dim.* duret; *|| fam.* duriuscule. **Коравокрылна** буболечка, *sf.* *H. nat.* le coléoptère.

— състоянне, *sn.* le racornissement.

Коравъ, *adj.* dur, roide, rude, coriacé, solide, rèche, rassis, de fer, eru; 1. *Méd.* rémitant; 2. *fig.* de marbre; 3. правя —, *va.* durcir, racornir; 4. ставамъ —, *vn.* se durcir; 5. правя по —, *va.* rendurcir, endurecir.

— варовитъ камыкъ, *sm.* pierre de roche, *f.*

Коранъ, *sm.* (*voyez Алкоранъ*).

Корбилоонъ (*игра*), *sm.* le corbillon.

Корветь (за товаръ), *sm.* corvette de charge *f.*

Кордебалетъ, *sm.* Théâtre. corps de ballet, *m.*

Кордебаталій, *sf.* Mar. corps de bataille, *m.*

Кордела, *sf.* la bisette.

Кордонъ, *sm.* Milit. cordon sanitaire *m.*

Коремень, *adj.* abdominal.

Коремны части, *sf. pl.* le gabari et -rit.

Коремъ, *sm.* l'abdomen *m.*, le giron, estomac, coeur, ventre *m.*; 1. *Méd.* le gaster; 2. pop. le sac; 3. болежъ на -ть, *Méd.* la gastralgie; 4. въспалене на -ть, *Méd.* la gastrite (*voyez Търбухъ*).

Корене, *sn.* le blâme, improbation *f.*

Коренище, *sn.* Bot. le rhizome.

Коренна или **Първообразна** рѣчъ, *sf.* le primitif; *|| Gram.* le radical.

Коренни, *adj.* radical, matrice *f.*, mère *f.*; *|| Gram.* primitif; *|| Bot.* cortical.

— **езикъ**, *sm.* langue mère *f.*

Кореноно търсене, *sm.* Gram. l'investigation *f.*

Коренчъ (у дърво и др.), *sm.* Bot. la radicule.

Корень (*и fig.*), *sm.* la racine; -невъ, de racine; 1. *fig.* la côte; 2. Bot. la patte et pate; 3. (*на глаголъ*), Gram. le thème; 4. (*отъ еленсны рога*), Vén. la meule; 5. искубование съ —, le déracinement; 6. искубование съ —, *va.* déraciner; 7. очистевамъ -нietъ на дърво, *va.* égravillonner; 8. пръсачамъ до — дърво, *va.* couper à blanc estoc, *m.*; 9. пуща —, *v. imp.* il prend racine, il s'enracine; 10. пущане -nie, Bot. la radication.

Корилникъ или **Корачъ**, *sm.* un épiloguer.

Коринтка, *sf.* raisin de Corinthe, *m.*

Корифей, *sm.* un euryphée.

Корица (на книга), *sf.* la couverture.

Кормидъ лукъ, *sm.* plante, la ciboule, la bulbe (*voyez Чървенъ лукъ*).

Корнепусъ, *sm.* arbre, le paletuvier.

Корнетъ (въ кавалерія), *sm.* Milit. le cornette.

Корпусъ, *sm.* Milit. le corps; *||* (*на барбанъ*), the flût; *||* (*ширифътъ*, 10 *пункта*), *Typ.* la philosophie. [*corrégidor*.]

Коррежидоръ (*съдникъ въ Испаниј*), *sm.* un

Корректоръ, *sm.* un prote.

Корректура, *sf.* Typ. la correction; *||* (*на стълпово*), épreuve en placard, *f.*

Корректурень листъ, *sm.* Typ. l'épreuve *f.*

Корреспондентъ, *sm.* Com. un correspondant.

Корридоръ, *sm.* la galerie. [le corollaire.]

Королларій (*лична семцина*), *sm.* Mathém.

Корона *sf.* la couronne; *||* (*напска*), le règne;

— зиамъ — отъ, *va.* découronner.

Коронація, *sf.* le couronnement.

Коронисъ, *sm.* Archit. la modénature.

Коронясвамъ, *va.* couronner.

Коронясване, *sn.* le sacre.

Коражъ, *sm.* le corsage; *||* прѣправямъ новъ — на дрѣха, *va.* rencoiser.

Корсеръ, *sm.* un corsaire.

Корсетарь, *ка.*, *s.* corsétier, ère.

Корсетъ, *sm.* le corset. [*corsets f.*]

Кортесы (*чинове въ Испаниј*), *sf. pl.* les

коруба, *sf.* t. le cheux (*voyez Хрълопа*).

Корубистъ, *adj.* cheux. [*corindon.*]

Корундъ (*безцвѣтни камъкъ*), *sm.* Minér. le

Корушумъ (*шикалка*), *sm.* t. la balle, le pro-

jectil, le plomb; 1. далечность на пущинать —, la portée; 2. (*на полѣтъ*), une balle morte; 3. (*на спортъ*), le pareau; 4. измѣрь-
вамъ съ провиснатъ —, *va.* plomber; 5. лѣпнувамъ -ть верѣдъ челото нѣкому, *va.*

bruler ou faire sauter la cervelle à; 6. въ разстояние на пущинать —, à une portée de fusil; 7. теллій -мы, *pl.* balles ramées.

Корыто, *sm.* la bassine, l'auge *f.*; 1. Techn.

le bac, la bâche; 2. *fig.* le bassein; 3. голъмо —, la jale; 4. (водениично), la 'huehe.

Корюха, *sf.* poisson, l'éperlan *m.*

Користъ, *adj.* cortiqueur.

Коржъ, *va.* blâmer, diffamer, trouver mauvais, trouver à redire, improuver, arguer, draper; *|| fig.* blasonner; *|| fam.* épiloguer.

Коса, *sf.* le cheveu, le poil, tresse de che-

veux, *f.*; 1. (*на главата*), la chevelure; 2.

(*на шита на кривици*), cheveux en tire-
bouchon; 3. съ — другъ цвѣтъ, *Blas.*

chevelé, *adj.*; 4. кривица —, une mèche de cheveux, épî de cheveux, *m.*; 5. редица —, une natte de cheveux; 6. съ расплъ-
кана —, échevelé, *adj.*; 7. тръкале отъ —, la tonsure; 8. остригувамъ —, *va.*

essoriller; 9. плетж, оплитамъ —, *va.* corde-
лери; 10. расплитамъ —, *va.* détresser;

11. спълчквамъ —, *va.* décheveler; 12.

Береникина —, Astr. chevelure de Bérénice.

Коса (*сачево*), *sf.* la faux ou faulkx, le coupe-
gazon.

Косачъ, *sm.* un faucheur.

Косатка (*міда*), *sf.* le rhombe.

Косатникъ, *sm.* plante, le capillaire, l'iris *m.*

Косекансъ, *sm.* Géom. la cosécante.

Косене (*трѣба*, *лісада*), *sm.* le fauchage; *||*

(*денно*), la fauchée; *||* (*у крака*), l'entre-
taillure *f.*